

[Christmas Møller.]

Aarene 1920—31 har været 209,3 Mill. Kr., at Pensionskassen for Funktionærerne har faaet 3,2 Mill. Kr. og Hjælpefonden for Arbejderne lige ved 1 Mill. Kr., altsaa i alt ca. 214 Mill. Kr., naar endvidere Indkomstskat, Ejendomsskat og Afgifter udgør 6 Mill. Kr., altsaa er større end det Beløb, der er udbetalt i Honorar og Tantième — hermed vil jeg ikke sige, at der ikke paa visse Tidspunkter ikke skulde være udbetalt Tantième eller Honorarer af den Størrelse, som sket er —, naar det altsaa forholder sig saaledes, er det fuldkommen urimelig Tale at stille disse 5 Mill. Kr. op som dem, der har slaaet Selskabet ned, overfor de 215 Mill. Kr. i Arbejds løn m. m., da der jo ikke kan være nogen Tvivl om — det fremgaar tilstrækkeligt af det Materiale, der er os forelagt —, at Arbejds lønnen har været højere end i konkurrerende Virksomheder i andre Lande. Derfor har jeg tilbagevist den Tale, det ærede Medlem Hr. S. Munk har ført her — og saa nytter det ikke, hvor meget han end „kæmper“.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der talte om, hvad der ikke var sket i Udvalget, kan jeg for saa vidt give Ret i, at noget rent formelt Forslag har jeg for mit Vedkommende ikke stillet med Hensyn til Undersøgelse, men jeg rejste Spørgsmaalet, og naar jeg ikke stillede et bestemt Forslag, var det, fordi jeg i Forvejen kunde se, at det kun vilde blive en tom Formalitet. (*Christmas Møller:* Det er jo ikke rigtigt!). Jeg vidste fra den højtærede Handelsministers Udtalelser her i Salen ved første Behandling, at Ministeren ikke vilde lægge sig i Vejen for en Undersøgelse, og det skulde glæde mig, hvis der endnu er Mulighed for at faa en saadan. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil foranledige, at Udvalget indkaldes mellem anden og tredie Behandling, skal jeg være meget villig til at stille et saadant Forslag, og jeg er ganske sikker paa, at Socialdemokratiet vil stille sig bagved det. Socialdemokratiet vil maaske sammen med mig tage Initiativet, hvis det ærede Medlem nu giver os Anledning dertil, da det er saaledes, at det ærede Medlem jo aabenbart ikke har forstaaet, at man havde Ønsker i den Retning. Hvis det ærede Medlem ikke foranlediger en saadan Indkaldelse af Udvalget, ser jeg heri en Bekræftelse paa min Opfattelse: at det ærede Medlems Interesse for at stille sig bag Kravet om Undersøgelse er lig Nul.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle en-

kelte Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der spurgte mig, hvorledes jeg vilde stille mig til Spørgsmaalet om Lønninger ved Eksportindustrier under Hensyn til de Bemærkninger, jeg havde gjort angaaende Udbytte, idet det ærede Medlem sagde, at jeg var gaaet ind for mindre Udbytte. Jeg vil dertil sige, at det ærede Medlem har ogsaa her fattet galt eller ikke fattet til Bunds. Det, jeg har gjort opmærksom paa, er, at naar der i saadanne samfundsvigtige Virksomheder sidder en Bestyrelse, der finansielt og sagligt er inde i Virksomheden, og den stiller bestemte Forslag om Udbytte, saa burde den have Mulighed for, naar en Aktionærgruppe trænger den, og naar den ikke er i Stand til at staa imod, gennem Henvendelse til Statsmagten, der da maa have dertil egnede Lovparagraffer, at blive beskyttet. Det, som er sket med Aktieselskabet Burmeister & Wain, er f. Eks., at man den 19. Februar 1921 af Direktionen faar forelagt et Forslag, hvorefter der skal udbetales 5 pCt. Udbytte; dette forelægger Direktionen, og Resultatet, da man gaar fra hinanden, er, at Bestyrelsen vedtager at udbetale 5 plus 7, altsaa 12 pCt. Jeg indrømmer, at dette er det grelleste af de Aar, jeg kan nævne, men man ser jo flere Gange, naar man gaar Bestyrelsesprotokollen igennem, lignende Forhold gøre sig gældende. Jeg henviser f. Eks. til den 20. Februar 1923, hvor det oplyses, at der højst efter Regnskabet vil kunne gives 13 pCt., men da der fra en betydende Aktionærgruppes Side var sendt Formanden en Skrivelse med Henstilling om 15 pCt. Udbytte, og da Dispositionsfondens Tilstedeværelse kan give Anledning til Aar for Aar tilbagevendende Angreb fra Aktionærerne, havde man under Haanden ført Forhandling og gik med til 15 pCt. Det er overfor den Art Foreteelser, hvor den ansvarlige, *virkelig* ansvarlige Ledelse kun gaar ind for noget bestemt, og hvor da en Aktionærgruppe ansvarsløst tager fat, at jeg siger, at der dog er Grund til at lære saa meget af dette, at den virkelig ansvarlige Ledelse burde kunne faa en Støtte.

Med Hensyn til Spørgsmaalet — det bliver en enkelt Bemærkning til den højtærede Handelsminister — om Rejsning af Undersøgelse talte den højtærede Minister om, at Kravet muligt kunde komme fra Generalforsamlingen. Ja, det er muligt, at det kommer, ingen ved det jo, men det, som for mit Vedkommende er det afgørende i Sagen, rent *principielt* afgørende, det er, at naar Rigsdagen faar en Sag af denne Art